

da Sagen blev rejst, været en Del mundtlige Klager, men jeg er ganske enig med Ministeren i, at der skal foreligge skriftlige Klager med Navns Underskrift. Saadanne er vist allerede fremkommet for Ministeren, i alt Fald vil de sikkert komme i en nær Fremtid. Endelig er der den tredie Faktor, Kosten. Dette Forhold er i Sundhedsstyrelsens Redegørelse saa slet belyst som overhovedet muligt. I Redegørelsen findes der overhovedet ikke omtalt, hvorvidt en Undersøgelse af Kosten har fundet Sted. Der staar, at Sundhedsstyrelsen ønsker et Kostreglement indført. At tænke sig, at et Kostreglement skal have Indflydelse paa Kosten! Enten man har et Reglement eller ej, kan Kosten være lige god eller lige slet. Det, man maatte kunne vente af Sundhedsstyrelsen, var, at den havde skrevet, at Kosten var saadan og saadan i den Tid, Undersøgelsen stod paa, men derom findes der ikke et Ord i Sundhedsstyrelsens Beretning.

Jeg henstillede til den højtærede Minister, sidste Gang jeg havde Ordet, at lade foretage en retslig Undersøgelse af hele denne vigtige Sag; jeg ved, at en enkelt Person havde ønsket under Eds Tilbud overfor Sundhedsstyrelsen at afgive en Forklaring, men denne nægtede Sundhedsstyrelsen at modtage. Jeg vil tro, at en saadan Nægtelse beroede paa, at Sundhedsstyrelsen ingen Ret havde til at foretage en saadan Afhøring, og derfor vil ogsaa dette Forhold betinge en retslig Undersøgelse, saaledes at de forskellige Forklaringer kan komme til at foreligge under Eds Tilbud. Jeg har holdt mig ganske udenfor en Omtale af Formén for disse seks Lægers Anklageskrift, det er en Følelses-, en Kollegialitetssag, og jeg er ganske enig med Ministeren i, at denne Side af Sagen bør holdes udenfor den offentlige Drøftelse af dette Spørgsmaal. Men Realiteten, om Patienterne paa Hjørring Amts og Bys Sygehus bliver forsvarligt plejet, det er det Spørgsmaal, man maa stille, men som ikke hidtil er blevet besvaret. Den højtærede Indenrigsminister er jo imidlertid heller ikke tilfreds med Sundhedsstyrelsens Redegørelse. Jeg skal ikke være ubehagelig og stille ham direkte Spørgsmaal desangaaende, men blot holde mig til hans Udtalelse om, at han alt har modtaget en ny Klage over Forholdene, og at saafremt han modtager flere, men skriftlige Klager, skal en fornyet Overvejelse fra hans Side finde Sted. Jeg tror imidlertid, at Rygte-smæderi og Sladder, tilmed ond Sladder, er saa langt fremme, at en Undersøgelse til Bunds alt nu er paakrævet.

Formanden: Jeg skal heraf bryde Mødet. Næste Møde holdes i Aften Kl. 7 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fremsettelse af Lovforslag.*
- 2) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.

28de Møde.

Fredag den 13. November Kl. 7.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Industri, Handel og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 314 af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Erhvervsministeren (Stævning): Det Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Folketing, er, saaledes som oplyst af Formanden, *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 314 af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger.* Ved denne Lov, som altsaa snart er et Aar gammel, søgte man, som det vil erindres, at dæmme op for den Usikkerhed, der var i den danske Kronens Værdi; man søgte at hindre videre Fald deri og at hindre Svingninger, der gav Indtryk af, at der ikke var Grænse for, hvor langt Kronen kunde falde.

Denne Lovforanstaltning, som gennemførtes i Fjor, og som ved Siden af at sætte Minimumskurser paa den danske Krone ogsaa indeholdt forskellige andre Foranstaltninger, som man maatte anse for at have valutamæssig Karakter, lykkedes, hvad dette Hovedspørgsmaal angaar, saaledes at der ikke har været Vanskelighed ved at